

Kratka zgodovina naše nove domovine.

Madisonova predsedniška doba se je iztekla 4. marca 1817 in takrat je prišel na njegovo mesto izvoljen predsednik James Monroe in podpredsednik Daniel D. Tompkins; bila sta republikanske stranke.

Z nastopom Monroe-ja kot predsednika Združenih držav se je pričel nova doba, ki je velike važnosti v zgodovini naše nove domovine.

Kot znano, so bili Amerikanci od kraja (1793—1815) razdeljeni v dve stranki, v republikance in federaliste. Vsaka teh dveh strank je simpatizirala in se obenem zavzemala za interes ene izmed dveh evropskih držav. Federalisti so držali za Anglijo, republikanci pa s Francijo.

Toda po končani evropski vojni leta 1815 je to nehalo. Napoleonu so poslali na Sv. Heleno in v Evropi je zavladoval popoln mir; vsled tega je potem tudi v Ameriki izginilo strankarstvo. Stranka federalistov je sicer še obstajala, toda od 1816 naprej ta stranka ni postavila nikakega predsedniškega kandidata; toraj je bila faktično le ena stranka — republikanska, ki je pa kmalu nato dobila ime — debokratčna.

Kmalu nato, ko se je Monroe zaprisegel, je zapustil Washington in šel nadzorovat vse trdnjave, trgovska in vojna pristanišča. Ljudje so ga povsod zelo navdušeno pozdravljali, zlasti pa še v Novi Angliji, kjer je bila takorekč domovina federalistične stranke.

Se nikdar poprej in pozneje ni vladal v tej deželi tak domovni mir, tako zadovoljnost in medsebojno sporazumljenost, kot ravno v onih osmih letih, ko je bil Monroe predsednik.

V deželi "sami" je vladal toraj največji mir, toda onstran meje in na mejah Združenih držav, so se dogajali pa resni dogodki.

Ko je bila vojna z Anglijo, so se proti belim naselnikom v Georgiji in Alabami dvignili Creek Indijanci, katere je pa Jackson premagal in razgal, vsled česar so se zatekli k sorodnemu plemenu Seminole-Indijancem. Ti so bili pa angleški zavezniki in ko so Angličji sklenili z Amerikanci mir, so Indijanci pričakovali, da jim bodo Angličji izposlovali nazaj ozemlje, iz katerega jih je pregnal Jackson. Ker pa Angličji tega niso storili, so se na vse razjarili in napadli ameriške naselbine, morili ljudi in ropali.

Zopet so poslali generala Jacksona, da bi Indijance ukrotil. Jackson jih je napadel in premagal.

Ko so Amerikanci kupili Louisiano, ni bilo pri kupčiji določenih nikakih mej. Zato so se smeli takrat naseljevati ljudje celih petnajst let kar naprej in naprej. Ko je pa Monroe nastopil, so pa določili meje; in sicer od severozahodne točke od Gozdnega jezera (Lake of the Woods) do 45. vsporedne severne širine naprej do Skalnatga gorovja (Rocky Mountains).

Dežela zadaj za Skalnatim gorovjem je bila Oregon, katero so pa smatrali za svojo Združene države in Anglija. Leta 1818 sta se pogodili, da spada k obema.

Pozneje so mejo premostili naprej, ki se je vlekla od reke Sabine do Mehškega zaliva in potem do Rdeče reke (Red River), na severozahodu pa je mejila reka Arkansas, proti zahodu Skalnat gorovje do Pacifika.

Tedaj je Rusija zahtevala, da se določi meja njeni Alaski; in sicer take, da bi morale Združene države in Anglija nji odstopiti precejšen kos Oregona. Dalje je pričela Rusija tudi ustanovljati naselbine v Californiji in izgledalo je, kot bi mislila Rusija Združenim državam zapreti pot do pacifiške obali. Proti vsemu temu je John Quincy Adams, tedanji državni tajnik, pri ruskem poslaniku protestiral in mu povedal, da nima nobena evropska država pravice ustanovljati naselbine v Ameriki.

To je bila ena doktrina. Pričetkom leta 1810 so se pa španske kolonije v Južni Ameriki (Chile, Peru, Buenos Ayres, Colombia) uprle in se proglasile samostojne republike. Leta 1812 so Združene države te republike priznale kot popolnoma proste in neodvisne države.

Španska se je temu seveda na vso moč ustavljala; ker pa ni mogla sama nič doseči, je pozvala druge države, da ji pomagajo. Na svojo stran je dobila Rusijo, Prusijo, Francijo in Avstrijo; Anglija se temu pozivu ni odzvala, ker ni hotela, da bi male republike izginile. Angleški ministri so tudi prišli, da bi kupovali pri njem slabo blago.

sednik je pozval Združene države, da se pridružijo Angliji in diplomatičnim potom preprečijo, da se ne bi evropske sile umešale v južno-ameriške zadeve.

Državni tajnik je predsednika Monroe-ja pregovoril, da je 2. decembra 1823 v svoji običajni letni poslanici razglasil sedaj takozvano "Monroe-doktrino", ki vsebuje tri zelo važne točke:

1. Z ozirom na nesoglasje z Rusijo, je omenil, da nima nobena evropska država pravico naseljevati se v Severni ali Južni Ameriki.

2. Da se Združene države ne bodo nikoli vtikale ali posredovale v političnih aferah evropskih držav.

3. Evropske države ne smejo nikdar poskušati doseči kako oblast v kateri izmed dveh Amerik.

Monroeov protest je dobro uplival. Evropske države niso potem gledale južno-ameriških držav nič ukrenile in tudi z Rusijo so se pozneje pogodile glede Oregona in meje za Alasko.

(Dalje prihodnjič).

Naše zlo.

V članku "Slovenski delavci in napredek", ki je bil priobčen v eni zadnjih števil, smo na kratko in površno razpravljali o slovenskem vprašanju v Ameriki; namreč na kakem stališču smo, na kakem bi bili lahko in kako bi lahko napredovali.

Kdor je tisto bral, je mogoče rekel:

— Saj to ni mogoče, da bi človek v Ameriki napredoval, se amerikaniziral, naredil blagostanje in poleg tega še ljubil svoj narod in bil ponosen nanj!

Prirediti mu moramo, da je to v največjih slučajih res popolnoma nemogoče.

Zakaj?

Recimo, da si kdo izmed nas s trudom in muko pribori blagostanje. Godi se mu dobro, ničesar mu ne manjka, zadovoljen je s svojo usodo in uživa sad, ki mu ga je dal njegov trud.

Celo svoje življenje je bil vedno navdušen Slovenec in ponosen na svoj narod.

Toda zdaj, ko se mu je pričelo dobro goditi, ga pa prične njegovi lastni rojaki nekako prezirati in se ga ogiblje ter si šepetajo na ušesa: Poglejte ga h... prej je ril pod zemljo kot mi, strgan hodil, otroci so bosi okoli letali, pa ga zdaj pogledajte, ima lepo obleko, zlato in diamantne prstane itd.; mogoče se že celo z avtomobilom vozi itd.

Zavist, nevoščljivost!

Ako pride temu rojaku to na uho, ga gotovo v srečo zaskeli in zaboli. Ako še drugič in tretjič sliši take trpke opazke svojih rojakov, se mu morajo zagnusiti, in ne samo ti, temveč cel narod, katerega je dozdaj ljubil, na katerega je bil ponosen.

Da ima mir, se odtegne in skrije pred ljudmi, ki govore isti jezik kot on, in gre med tujce.

Ali ga more kdo obsojati? Mi mislimo, da ne.

Vzemimo drug primer. Recimo, da kdo odpre trgovino, misleč, če me drug ne bo podpiral, me bodo vsaj lastni rojaki.

Od kraja mogoče se kdo kapl od njega, češ, bom videl, kaj ima. Kot trgovec-začetnik mogoče res ne postreže svojih odjemalcev tako kot kak tujec, ki je v tem poslu že leta in leta. Mogoče res, da nima takega blaga kot ga imajo stari trgovci-tujci.

Njegov slovenski odjemalec, ki je mogoče dvakrat ali trikrat kupil od njega, ki pa ni bil tako potrošen kot pri tujem trgovcu, ne pove njemu v obraz, da ni zadovoljen z njegovo postrežbo in mu ne svetuje, da si naj nabavi drugačno blago, tako kot ga imajo drugi trgovci; ne pove mu njegovih napak, temveč pripoveduje drugim rojakom, da je pri novem slovenskem trgovcu kupil to in to in da lahko pri tujem trgovcu veliko boljše blago dobi za isti denar.

Mogoče je pa blago novega slovenskega trgovca ravnotako kot onega, toda njegovi slovenski odjemalci že najdejo kako napako, katere sploh ni. Pripovedujejo — drugod; kmalu ve cela naselbina, da novi stacionar prodaja — pomislite! — svojim lastnim rojakom tako in tako blago.

Ko to slišijo drugi rojaki, niti ne poskušajo kako blago ima novi slovenski prodajalec, češ, zakaj bi kupovali pri njem slabo blago.

Brezlična brzjavna postaja ameriških vojakov v Mehiki.

Ako ta slovenski grocer, mesar, ali kar že je, ne dobi tujih odjemalcev — zmrzne. Zapreti mora trgovino in iti zopet v tovarno ali jarno.

Zagabijo se mu lastni rojaki in se jih ogiblje. Zopet žrtve zavisti in nevoščljivosti lastnih rojakov!

Čemu vse to? Kdo ima dobiček? Sloveni gotovo ne, temveč tujci. Tujci se potem redi z denarjem slovenskih delavcev, namesto, da bi denar, ki so ga zaslužili Sloveni, prišel v roko slovenskih trgovcev, ki dajo za enak denar enako blago.

Sami sebe moramo obsojati, ne pa one rojake, ki se, vsled bridkih izkušenj, ogiblajo slovenske družbe. Nihče jih ne more obsojati in se zgražati nad njimi. Ali ne bi imel slovenski narod v Ameriki več dobička, ako bi podpirali drug drugega?

Vemo za nekatere izjeme; toda to so le presneto redke.

Pred par meseci je nam nek rojak iz Pennsylvanije poslal sledeči dopis:

— Tukaj nas ni posebno veliko Slovencev, toda razumemo se popolnoma. Predzadnjo nedeljo smo priredili veselico v korist naše društvene blaginje. Uspeh smo imeli nad vse pričakovanje dober. V to je največ pripomogel naš rojak P. R., tukajšnji trgovec, ki je daroval društvu sto dolarjev. Čast mu! Rojakom v naši naselbini priporočam, da naša domačina se v bodoče podpirajo in kupujejo blago le od njega, ker se tudi on vedno pokaže, da mu je na srečo ne samo naš denar, temveč tudi napredek naših družtev.

Ali ni ta dopis popoln dokaz, kolike koristi je za naše naselbine, naše društveno življenje človek, ki ima kaj pod palem?

Toraj, rojaki, sledite geslu "Svoji k svojini!" in slovenskega narodu v Ameriki hodi prišli boljši dnevi.

Pa tudi veliko naših trgovcev ima svoje napake.

Veliko jih je, ki stremijo le za tem, da bi izveliki iz svojega naroda kolikor mogoče več dolarjev, toda ničesar dali za slovenska društva in druge namene.

Vemo za slučaj, ko neki slovenski saloner ni prišel nikoli na kako slovensko prirediteljo in nikdar dal centa za kako slovensko stvar. Za to njegovo slabost je zvedel nek nemški saloner, prišel je večkrat na slovenske veselice, vrge blaginju par desetakov, se pogovarjal s Slovenci in jih vabil, da se naj včasih oglasijo v njegovi gostilni. Slovencem je ta radodarnost imponirala in so namesto v slovenski salon zahajali v nemškega ter pričeli včasoma tam celo imeti društvene seje in veselice.

Slovenski saloner je izgubil vse slovenske pivce, od katerih je bil prej malone odvisen in čez leto dni je bil primoran svoj prostor prodati.

V tem slučaju se ne more obsojati slovenskega delavstva, temveč trgovca oziroma gostilničarja.

Namesto da bi Slovenci dobili oni denar, katerega Slovenci pravijo na pijaci, ga je dobil tujec.

Bodimo naklonjeni drug drugemu!

Rojaki, podpirajte slovenske trgovce, naklonjeni bodite zlasti trgovcem začetnikom. Ako opazite pri njih kake napake, povejte jim v obraz, da ako bo prodal tako blago, ne boste več kupovali od njega; svetujte mu prihodnje, da stavi svoje trgovine.

no in prodaja tako blago kot tujci trgovci.

Trgovci se naj pa ozirajo na odjemalce in naj upoštevajo njihove nasvete, ako se jim zdijo pametni in umestni.

Dalje naj se trgovci izkažejo svojim rojakom hvaležne za njihovo naklonjenost s tem, da jim z gmotno ali pa dejansko podporo pomagajo v društvenem in družinskem življenju.

S tem si trgovci pridobijo vsestranske zasluge, obenem se pa tudi rojakom prikupijo.

Toraj koristijo sebi in narodu.

Ako bo slovensko delavstvo v Ameriki naklonjeno slovenskim trgovcem in drugim podjetnikom in ako bodo ti naklonjeni delavstvu in slovenskim društvom, bo denar, ki so ga krvavo zaslužili slovenske roke, ostal v slovenskih rokah in napredek je nam zagotovljen.

Tako pa kot je zdaj ne moremo upati, da bi prišel slovenski narod v Ameriki na kako višjo stopnjo.

Slovenski delavci in slovenski trgovci, delajmo vzajemno in se priimno zavedati, da zavist, nevoščljivost in medsebojno prepirlanje ne bo prineslo boljših časov, ampak če se to nadaljuje bomo vedno tam, kjer smo in narod v stari domovini ne more pričakovati od nas nikake pomoči.

Ako bomo vzajemni, bomo lahko dosegli to, kar imajo drugi narodi v Ameriki, kot n. pr. Nemci.

In še nekaj! Treba je večje sloge v društvenem življenju. Večkrat dobimo iz različnih naselbin dopise, v katerih nam poročajo rojaki o različnih preprih pri društvih in drugod.

Takih dopisov ne priobčamo, ker nečemo spraviti to ali ono na selbino ob dobro ime.

Tudi pri drugih narodnostih nastanejo v društvih kaka nespozumljenja, toda navadno se spoznamo s tem, da vsaka stranka nekoliko odneha in oberejo srednjo pot.

Pri nas tega ni. Vsak svojo trdi in ne odneha niti za trohico. Nihče si ne da nič dopovedati, ampak vedno vstraja na svojem trmoglavem stališču. Nastanejo dve stranki in društvo se razdvoji.

Pred par leti se je prigodil sledeči slučaj:

Vstanovili so bolniško podporno društvo in si dali v programu tudi nalogo ustanoviti nekaj pevski in dramski odsek. Lepa ideja! Pri prihodnji seji so prišli na to točko svojega programa in pričeli razpravljati.

Pojavilo se je par možakarjev, ki so vstrajali na tem stališču, da ako je društvo podporno društvo, naj bo samo podporno in nič drugega. Pri dotični seji niso rešili tega vprašanja in preločili to zadevo do prihodnje seje. Tisti možakarji pa, ki so tej ideji opornili, so se takoj drugi dan sestali in vstanovili pevski in dramski klub. Klub je vsled nastalega strankarstva v teku kratkega časa zaspal, in danes nima ne dotično podporno društvo svojega pevskega odseka in ni kluba.

To ni edini slučaj, našli bi jih lahko dolgo vrsto.

Vsak mora priznati, da na ta način ni in ni mogoče napredovati.

Ako pride do nasprotij, naj vsaka stran malo odneha in gotovo bo šlo vse v redu naprej. Ne vstanovljajte več društev kot jih je potreba. V nekaterih naselbinah je dvajset društev, pa petsto rojakov. Potrebna so tri društva, kar je več je preveč; pri teh društvih se lahko

dovoljno zavaruje za slučaj bolezni ali smrti.

Ta številna društva nastnejo iz samih preprih in nesloge. — Kje se skregajo, odstopijo in takoj vstanovijo drugo društvo. Potem ne napreduje ne prvo ne drugo.

Sloge in vzajemnosti ter zopet vzajemnosti in sloge je treba!

—č.

Kaj zamore pravi humorist.

Znani humorist ali šaljivec se je nekoč potapljaj. Reševalci so bili hitro na mestu in mu vrgli vrv. Toda ko se prikaže šaljivec zopet na vrh vode, so vsi gledalci začudeno strmeli, ker se je humorist na vse grlo krohotal in smejal, medtem ko se je z rokami strastno držal vrvi. Ko ga vprašajo po vzroku njegovega neumestnega smeha, jim odgovori: "Moral sem se smejati, ker sem mislil, kako bi neki to izgledalo, če bi jaz vrv spustil in bi utonil."

MOGEL BI POLDRUGO LETO DOBITI.

Veliko je število onih bolnikov, kateri bi si zamogli prihraniti mnogo truda, mnogo iznenadežja in velike stroške, kadar bi mesto tega, da vsakovrstna, večkrat škodljiva zdravila poskušajo, takoj pričeli pravo zdravlilo uživati", pravi H. H. von Schliek tovarnar Bolgarskega Krvnega Čaja, katerega naravno zdravilo je danes še preizkušeno po sto in sto tisoč onih, kateri so boleli na želodcu, jetrah, ledicah, neprebavi, slabem teku, zaprtju, glavobolu, reumatizmu in slabostih.

Ivan Puc, P. O. Box 102, Farrell, Pa. takole piše o Bolgarskem Krvnem Čaju:

"Za mi je, da nisem pred pol drugim letom začel piti vaš Bolgarski Krvni Čaj. Sedaj ga samo 15 dni pijem in čutim se povsem zdravega.

Eno veliko škatljo Bolgarskega Krvnega Čaja, ki traja za 5 mesecev za 1 dolar v gotovini, Money ali ekspres order ali pa s povzetjem kamorkoli pošljemo:

Marvel Products Co.
9 Marvel Bldg.
Pittsburgh, Pa.

Pripomba: Ako hočete pošiljatev osigurati, pošljite 10c. več.

POZOR! HIPNOTIZEM

Iskate li vsekakor zanimiva knjiga, kakoršne ne imajo Slovenci na tu ne v stari domovini. Kdor jo bo naročil, jo bo z užitkom prebral in dobil vpogled v marsikatero stvar, o katerih do sedaj še slutiti ni.

Knjiga ima preko sto strani, opremljena je s dvajsetimi krasnimi slikami. V njej so nastanek navodila za hipnotiziranje, v njej so nadalje pojasnjeni pojavi, katere smatra navaden človek za nenaravne.

Stane 60 centov. Tri knjige \$1.50.

Slovensko katoliško

podp. društvo

svete Barbare

ZA ZEDINJENE DRŽAVE SEVERNE AMERIKE.

Sedež: FOREST CITY, PA.

Izhajajoče dne 21. januarja 1902 v dravi Pennsylvaniji.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: JOŽEF PETERNEL, Box 95 Willock, Pa.
I. podpredsednik: KAROL ZALAH, Box 547, Forest City, Pa.
II. podpredsednik: LOUIS TAUCHAR, Box 835, Rock Springs, Wyo.
Tajnik: JOHN TELBAN, Box 707, Forest City, Pa.
II. tajnik: JOHN OSOIN, Box 492, Forest City, Pa.
Blaginjak: MARTIN MUHIČ, Box 537, Forest City, Pa.
Poblaščenec: JOSIP ZALAH, 1004 North Chicago St., Joliet, Ill.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEČ, 600 Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

Predsednik: IGNAC PODVANSNIK, 4734 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.
I. nadzornik: JOHN TORNIC, Box 622, Forest City, Pa.
II. nadzornik: FRANK PAVLOVČIČ, Box 705, Conemaugh, Pa.
III. nadzornik: ANDREJ SLAK, 7713 Issler Ave., Cleveland, Ohio.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: MARTIN OBREŽAR, Box 72, East Mineral, Kans.
I. porotnik: MARTIN ŠTEFANČIČ, Box 78, Franklin, Kans.
II. porotnik: MIHAEL KLOPČIČ, 528 Dayton Ave., R. F. D. 1, Greenfield, Detroit, Mich.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: ANTON HOČEVAR, R. F. D. No. 2 Box 11½, Bridgeport, O.
I. upravnik: ANTON DEMŠAR, Box 135, Broughton, Pa.
II. upravnik: PAVEL OBREGAR, Box 402, Whit, Ill.

Dopisi naj se pošiljajo I. tajniku Ivan Telban, P. O. Box 707, Forest City, Penna.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Pomiritev.

A: "Jaz bi rada tvojemu ženi poslala na fronto 25 cigaretk, če to dovoliš, ker si tako hitro ljubosumna?"

B: "Zaradi 25 cigaretk pač ne morem nič misliti, ker takšna mlankost se ponudi vsakemu tujcu. Ljubosumna bi postala šele od sto naprej."

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:

Rajski glasovi, elegantni vez s zapono —.70
Rajski Glasovi, v usnje vez. \$1.20
Rajski Glasovi, v platno vez. —.45

POUČNE KNJIGE:

Abecednik nemški —.25
Ahnov nemško-angleški tolmač, vezan —.50
Berilo prvo, vezano —.30
Berilo drugo, vezano —.40
Cerkvena zgodovina —.70
Hitri računar —.40
Pesmarica, nagrobnice —.10
Poljedelstvo —.50
Popolni nauk o čebelarstvu, vezan —.10
Postrežba bolnikom —.20
Sadjejeva v pogovorih —.25
Slovensko-angleški in angl.-slov. slovar —.150
Slov.-angl in angl.-slov. slovar —.50
Trina uš in trtoraja —.40
Umna živinoreja —.50
Umni kmetovalci —.50
Veliki slovensko-angleški tolmač —.20
Voščilni listi —.25
Zgodba sv. pisma —.60

SPILMANOVE POVESTI:

1. zv. Ljubite svoje sovražnike —.30
2. zv. Maron, kričanje —.20
3. zv. deček —.20
4. zv. Praški judek —.20
5. zv. Armugan, sin indijskega kneza —.25
11. zv. Rdeča in bela yrt-nica —.30
12. zv. Prisega huronskega glavarja —.30
15. zv. Angelj suhoj —.30

KAZALEC KNJIG:

Božični darovi —.15
Don Kičot —.20
Erazem Predjamski —.20
Fabiola —.35
Gočevski katekizem —.25
Hedvika —.25
Hildegarda —.25
Hirlanda —.25
Hubad, pripovedke, 1. in 2. zvezek po —.20
Ilustrovani vodnik po Gorjenjaku —.20
Isanami, mala Japonka —.20
Jarcuili —.20
Jeruzalemski romar —.45
Knez črni Jurij —.25
Krvna osveta —.20
Leban, 100 beril —.20
Malomestne tradicije —.25
Metija, 1. in 2. zvezek —.45
Minarjev Janes —.30
Na jutrojem —.30
Na različnih potih —.20
Nedolžnost preganjana in poveščana —.20
O jetiki —.15
Odvetniška tarifa —.30
Pavliha —.25
Pod Turkiim Jarmom —.25
Pregovori, prilike, reki —.25

ZEMLJEVIDI:

Združenih držav mal —.10
veliki —.25
Balkanskih držav —.15
Evrope, vezan —.30
Vojna astenska mapa —.150
Zemljevidi: New York, Colorado, Illinois, Kansas, Montana, Ohio, Pennsylvania, Minnesota, Wisconsin, Wyoming in West Virginia in vseh drugih držav po —.30
Avstro-Ogrske mali —.10
veliki vezan —.30
Celi svet —.25
Velika stenska mapa U. S. na drugi strani po celi svet —.150

OPOMBA: Naročilom je priložiti denarno vrednost, bodisi v gotovini, poštne nakaznice, ali poštne menizke. Poštneje se pri vseh knjigah.

Jugoslovanska

Katal. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Brad dock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, Box 106, Pearl Ave., Lorain, Ohio.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS COSTELLO, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZOENIKI:

MIKE ZUNICH, 421 — 7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Ave., N. E. Cleveland, O.

JOHN KRŽIŠNIK, Route 2, Burley, Idaho.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28th St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308—6th St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, šte. 1, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Sreca Jezusa, šte. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovenec, šte. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi, tikačiji se uradnih zadev, kakor tudi denarne pošiljave, naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pri- tožbe pa na predsednika porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bode oziralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

Legenda o čudežnih očeh.

Ksaver Meško.

(Konec.)

A glej — hipoma se je zasve-tilo, zablestelo je pred njim: dva velika bisera sta zažarela v golem skalovju, bisera, ki jima je enaka videl le enkrat v življenju in ki jih je iskal in je bežal pred njima v pasčavo, da jih tukaj pozabi. A glej — sedaj jih gleda v pušča-vi, kamor je bežal pred njimi, ves zavzet in prepaden in pre-bledel strmi v nje — v njene oči.

A sedaj je prepozno!

Ugasnite!

Zhal se je puščave in je bežal v temne gozde.

— Tam je mir, mir božji!

Tišina je dremala v lesovih, mir se je razprostiral v njih in nad njimi, v vrhovih je trepetalo kakor tih in lep sen. Le zdaj-zdaj se je oglasil kje klic ptice, nad vrhove se je dvignil kratek napol pričet spev, zatrepetal je po svetilski tišini, zadrltel je in se pretrgal nenadoma in je nehal in utihnil. Pevka se je ustrašila lastnega glasu, žbala se je, da moti svečano tiho-to velikega, dre-majočega gozdnega svetišča.

Polmrak je dremal pod vejami in se je ovijal in se je vzpenjal in zibal gor do zelenih vrhov — sanjaj polmrak in miren in tih, uspravajoč grenke spomine na vse minulo in prešlo, budeč lepe nove misli, ogrevajoč dušo za sladko pobožnost in vdano molitev.

Tišina ... mir ... sanjaj polmrak — nikjer ničesar, kar bi spominjalo na svet tam zunaj, — nikjer človeških glasov, trdih in žalečih, nikjer mamečih prikazni in težki hlapstvi, pretresajočih sree in vnuemajočih ga v hrepenenju in v strasteh.

Polmrak ... tišina ... mir — mir božji, budeč sladak dušni mir...

A glej — hipoma se zazibljejo dremajoči vrhovi, razdele se, raz-grnejo — nad puščavnikom za-blesti sinje nebo — a ne, saj ne-ba niti ne vidi, vidi le dvoje veli-kih solne, ki gorita nizko nad vrhovi in razsvetljujeja s čudovi-to svetlobo gozdni polmrak in o-žarjata ves širni svet...

Gleda — in ob žaru čudežnih solne se mu razplameta iznova is-kre, ki jih je zagrebel pod pepel in je menil, da se ne vnamejo in ne razplamenijo nikoli več.

— Ugasnite, izginite!

Pokrižal se je in je bežal globl-je v temne lesove, da ubeži skušnjavam in napastim. Vsega je ho-tel pozabiti, vse pustiti za seboj, hotel je biti sam, odtrgan popol-noma od sveta in njegovih želj, sam s svojim Bogom; temu se je hotel darovati vsega.

Bežal je v najbolj divjo samo-to, daleč od sveta in hrupnega življenja si je izbral skalnato ot-

lino za prebivališče. Ob skalnati steni je postavil sirovo iztesan križ in pred tem preklekal po ce-le dneve v zbrani molitvi. Vse želje in vse misli so mu bile mo-litve in ena goreča prošnja:

— Naj zabim, Gospod Bog!

A glej — sredi vročih prošnja se je razsvetlila temna otolina do-stikrat hipoma. Nad križem je za-plemetelo, nenadoma dvoje velikih solne, ki sta s svojim ognjem raz-žarjali vso pusto in temno okoli-ko, in križ, ki se ga je oklepal z drhtečo roko, je izginjal v njuni svetlobi. Molitve so mu zamrle na ustih, misli so se mu medle, in v sre-u se mu je udilo veliko hrepe-nenje:

— Zapusti samoto, idi, vrni se se v življenje. Glej, njene oči te vabijo. Idi, najdeš jo, ki si jo is-kal z bolno koprnečo dušo, pride ti naproti in ostane ob tebi vse dni in ne zapusti te nikoli več in ne odi-de od tebe. Idi — kaj mreš tukaj živ! Idi in srečen boš vse dni do večera življenja!

Zaječal je, zgrudil se je na tr-la tla in je udaril z glavo ob ka-menje, da je je pordečila kri.

— V imenu Gospoda križanega — odstopite!

Leta so hitela. Puščavniku so zapustila svoje spominke: lasje so mu osiveli, brada mu je zrastle do pasu in je postala bela kakor no-vopadli sneg. Telo se mu je sklo-nilo, usta mu niso vedela govoriti ničesar kakor molitve. Le oči so se živele. In sredi molitve so se za-gledale dostikrat zavzete in pre-strasene v kot dupline: njene ču-lovitve oči so plamtele pred njim in so strmele v njegove.

— Usmilite se!... Ne pogubite me!

Nekega dne pa je legel. Bila je pomlad, in gozd je brstel iznova. Čudovito se je žabalo in je trepe-talo po širnih šumih: spev o mla-losti, o življenju in o sladki lju-bezni je drhtel v vrhovih in je pol-nil ves svet.

Puščavnik pa je ležal v mračni otlini na golem kamenju in je čakal smrti. Oči je vpiral v križ, ki je bil ostareel in trhel, ves ogla-jen in obdrgnjen od njegovih polju-bov in ves premočen in napojen z njegovimi solzami. V križ je vi-piral trudne oči ter čakal smrti vdano in poln zaupanja.

Smrti je čakal in sodbhe... Zu-naj je mineval dan, in nač je le-gala na šume, temna, a tiha in sanjava pomladanska noč, noč — polna čudežev in polna sanj in polna ljubezni...

Tedaj pa se je nad puščavni-kom hipoma razdelilo in razgrni-lo skalovje, in nebo je zablestelo nad njim, in od neba so hitele navzdol trume angelov v dolgih belih oblacihi. Hiteli so mu na-proti in so mu nesli venec zma-gne. Nizko nad njim, ravno nad otlino, pa je žarelo dvoje velikih solne in gledalo umirajočega pu-ščavnika.

Ta je upiral brez strahu in brez

nemira ugašajoče oči v nju in v neštete angelske kore, hiteče mu naproti, noseče mu zmagovalni ve-nec in pojoče himno blaženosti in zmagoslavja.

Gledal je, in sree mu je umira-lo mirno in lahko; ob slednji uri je blagoslovil njene oči. Njego-ve zadnje, tiho šepetane besede so bile:

— Blagosloviljam vas!

Obvarovale so ga, da ni vzljudil nikoli drugih. Ker njih ni mogel posedati, je dal slovo svetu, se je odrekel življenju, veselju in lju-bezni in je šel iskat Boga in po-zabnosti in mira v njem —

— Nadaljuj!

— Oprost, zamislil sem se ... Glej, večer bo, teman mrak, ko bom ležal samoten in pozabljen in zapuščen na bolniški postelji ča-kajoč smrti. Okno bo odprto, in pogled mi bo hitel še enkrat v ti-ho temno noč. In tedaj zasveti kje v vsemiru, morda kje tu gori nad goro dvoje velikih plamenic, dvo-je čudežnih solne: tvoje oči bodo to, ljubljena.

Gledal jih bom z umirajočim po-gledom, in slednji utripi mojega sree se bodo izgubljali v hvalež-nosti do tebe, ljubljena neznan-ka... Odpusti, enkrat sem vzlju-bil druge oči, ker so bile slične tvojim. A ta ljubezen je bila brez strasti in brez greha, kakor je — brez greha ljubezen do tebe, ki sem te srečal ob lepih dneh na po-tih svojega življenja in sem te vzljudil, ne da bi te poznal. A te so me varale — drugih ne vzlju-bim nikoli več, zavoljo tebe in tvojih oči ne!

Zato ti bom dajal še ob slednji uri hvalo za tvojo dobrotljivost in za tvojo brezgrešno ljubezen, ki je varovala tudi moje sree — grešne ljubezni. Moje zadnje be-sede bodo besede hvaležnosti:

— Bodi blagoslovljena ti in tvoje čudežne oči!

Vlak stoji — moja postaja...

— Hvala, predraga, za tvojo ljubezen in tvojo vdanost... Ču-tim, ne vidiva se nikoli več, zato te smem ljubiti vse dni do smrti. Z Bogom!...

Nekoliko čudna je legenda o onem menihu: čudovito se mi dozdeva tudi vse, kar sem doži-vel sam in kar sem izročil tem nemim listom ob dolgih zimskih večerih. A morda res nisem do-živel tega nikoli, morda sem le sanjal o onih čudežnih očeh kdaj v skrivnosti polni kresni noči.

Čudno vsekakor...

In skoro neverjetno je vse to. Nedolgo tega sem bil bolan. Ob robu groba sem se spomnil te le-gende, in zazdela se mi je malen-kostna in brezpomembna. In da ni docela resnična, sem čutil: o drugih ne vem in ne govorim, a sam o sebi sem spoznal, da ob smrti uri ne bom mislil prav nič na dekliske oči, ne na one, ki so me varale kdaj, in ne na one, ki so mi bile zveste, nobenih ne bom preklinjal in ne blagoslovil nobenih — moje oko se bo vpiralo v križ, moje misli bodo vse zbe-gane zaradi življenja, ki bom ga zrl za seboj, zavoljo življenja pol-nega zmot in pregreh, in vsa moja duša bo vpila k Bogu po usmilje-nju in odpuščanju...

Sonet trenutkov.

Po ulicah vihar skoz noč divja, pošastne stebre proti nebu vije, ob mojem oknu črna slutnja bije in trka, kliče: Smrt skoz noč vira!

Sirota je za hrepenenjem šla — zdaj na pomoč nekdo v vihar uplje. Poslušam ostre, grozne melodije, kot nož se reže vsaka v dno srca.

Vse misli, želje v daljo koprne, a vsaka se v bolesten nič razbline: Za oknom smrtne sence se reže.

In s tabo, svetli modrec Avguštine, drhtim: "Nemirno moje je srce, dokler, Resnica, v Tebi ne počine!"

Jože Plot.

Oko.

Oko je božji dar telesu. Le prosto gledaj mi v oči! Kaj vse počiva nam v očesu, Večkrat ne čutimo sami.

Odseva iz oči vsa duša, Kot skozi steklo solnčni dan, Če neresnico kdaj posluša, V očeh ne vidi je zemljan.

A kogar je učil lagati Celu z očmi budobe strup, Pogledi njega so omati Boli, kot je Judov bil poljub.

Anton Medved.

Ubogljiv bolnik.

A: "Že iz Toplike? Ali si se pridno kopal?"

B: "Menim, da petkrat."

A: "Samo petkrat — zakaj ne večkrat?"

B: "Moj zdravnik je rekel, naj se grem kopat desetkrat — drugi je dejal, da nobenkrat. Da se ne bom nobenemu zameril, sem se to-rej kopal petkrat."

Hudi časi.

Berač: "Jaz vas ne prošim de-narja, ampak da mi daste kako obnošeno obleko."

Gospod: "Ljubi moj, sedaj so tako slabi časi, da obnošeno oble-ko sam nosim!"

NAŠI ZASTOPNIKI.

kateri so pooblašteni pobirati naroč-nino za "Glas Naroda" in knjige, ka-kor tudi za vse druge v našo stroko spadajoče posle.

Jenny Lind, Ark. in okolica: Mihalj Cisar.

San Francisco, Cal.: Jakob Lovlin.

Denver, Colo.: Frank Skrabec.

Leadville, Colo.: Jerry Jamnik.

Pueblo, Colo.: Peter Cullig, Frank Janes in John Germ.

Salida, Colo. in okolica: Louis Ca-stello (The Bank Saloon).

Clinton, Ind.: Lambert Bolskar.

Indianapolis, Ind.: Alois Rudman.

Woodward, Ia. in okolica: Lukas Podbregar.

Aurora, Ill.: Jernej R. Verbič.

Chicago, Ill.: Frank Jurjovec.

Depue, Ill.: Dan Badovinac.

Joliet, Ill.: Frank Laurich, John Za-letel in Frank Bamblich.

La Salle, Ill.: Mat. Komp.

Nokomis, Ill. in okolica: Math. Gal-shek.

Ogletho, Ill.: Matt. Hribernik.

Waukegan, Ill. in okolica: Fr. Pet-kovšek in Math. Ogrin.

So. Chicago, Ill.: Frank Černe.

Springfield, Ill.: Matija Barborič.

Cherokee, Kans.: Frank Režianik.

Columbus, Kans.: Joe Knaflec.

Franklin, Kans.: Frank Leskovec.

Frontenac, Kans. in okolica: Frank Kerne in Rok Firm.

Kansas City, Kans.: Peter Schneller.

Mineral, Kans.: John Stale.

Kingo, Kans.: Mike Pencil.

Kittling, Md. in okolica: Frank Vodopivec.

Calumet, Mich. in okolica: Pavel Shalts in M. F. Kobe.

Marquette, Mich. in okolica: Frank Kotlan.

So. Range, Mich. in okolica: M. U. Likovich.

Chisholm, Minn.: K. Zgonc in Jakob Petrich.

Duluth, Minn.: Joseph Sarabon.

Ely, Minn. in okolica: Ivan Gouže.

M. L. Kapeh, Jos. J. Peschel in Louis M. Peruck.

Eveloth, Minn.: Jurij Kotec.

Gilbert, Minn. in okolica: L. Vesel.

Hibbing, Minn.: Ivan Poule.

Kittville, Minn.: Josip Adamich.

Nashvank, Minn.: Geo. Mauria.

New Duluth, Minn.: John Jerina.

Virginia, Minn.: Frank Hrovatich.

St. Louis, Mo.: Mike Grabrian.

Klein, Mont.: Gregor Zotec.

Great Falls, Mont.: Math. Ulrich.

Red Lodge, Mont.: Joseph Jeraj.

Roundup, Mont.: Tomaž Paulin.

Gowanda, N. Y.: Karl Sternik.

Little Falls, N. Y.: Frank Gregorka.

Cleveland, Ohio: Frank Sakar, J. Martinčič, Chas. Karlinger, Jakob Res-ak, John Prostor in Frank Meh.

Barberton, O. in okolica: Math Kra-mar.

Bridgeport, O.: Frank Hočvar.

Collinswood, O.: Math. Slapnik.

Lorain, O. in okolica: J. Kumle in Louis Balant.

Niles, Ohio: Frank Kogovšek.

Youngstown, O.: Ant. Kikelj.

Oregon City, Oreg.: M. Justin.

Altoona, Pa.: M. Klarich.

Ambridge, Pa.: Frank Jakše.

Bessemer, Pa.: Louis Hribar.

Bradock, Pa.: Ivan Germ.

Bridgeville, Pa.: Rudolf Plotaršek.

Burdine, Pa. in okolica: John Dem-sar.

Cannonsburg, Pa.: John Koklich.

Cecil, Pa. in okolica: Mike Kočvar.

Crommough, Pa.: Ivan Pajk in John Zupančič.

Claridge, Pa.: Anton Jerina.

Beughton, Pa. in okolica: A. Dem-ar.

Darragh, Pa.: Dragutin Slavič.

Dunba, Pa. in okolica: Joseph Suhor.

Export, Pa.: Frank Trebets.

Forest City, Pa.: K. Zalar in Frank Loben in Math. Kamin.

Farell, Pa.: Anton Valentinčič.

Greensburg, Pa. in okolica: Joseph Novak.

Irvine, Pa. in okolica: Fr. Demšar.

Johnstown, Pa.: Frank Gabrenja in John Polanc.

Luzerne, Pa. in okolica: Anton Osolinik.

Meadow Lands, Pa.: Georg Schalts.

Monaca, Pa.: Math. Kikelj.

Moan Run, Pa.: Frank Maček.

Pittsburgh, Pa. in okolica: Z. Jakše.

I. Podvanski, I. Magister in U. R. Ja-koblich.

South Bethlehem, Pa.: Jernej Ka-privček.

Steeleton, Pa.: Anton Hren.

Unity Sta., Pa.: Joseph Škarj.

West Newton, Pa.: Josip Jovan.

Willock, Pa.: Fr. Šeme in J. Peter-cel.

Zeale, Utah: Anton Palčič.

Winterquarters, Utah: L. Blažič.

Black Diamond, Wash.: G. J. Po-remta.

Davis, W. Va. in okolica: J. Brouch.

Thomas, W. Va. in okolica: Frank Kocijan in A. Korenčan.

Kanacha, Wis.: Alexander Peštr.

Milwaukee, Wis.: Josip Trašnik in Anz. Collander.

Sheboygan, Wis.: Heronim Svetlin in Martin Kos.

West Allen, Wis.: Frank Štok.

Black Springs, Wyo.: A. Justin, Val-

Nihče neče

\$1000.00 nagrade.

Torej druga ponudba!

VSAK POSAMEZEN DOBI PROSTO VONŽJO IN VSE STROŠKE POVRNJENE ZA OGLEDATI NAŠE KRAJE, ČE NE DOBI RAZMER NATANKO KAKOR JE ZDOLEJ OGLAŠENO.

1. Vsakdo, ki ve za lepšo deželo, boljjo zemljo in večje splošne pridolke in da se kupi zemljo za isti denar ali ceneje, kot tukaj.
2. Vsakdo, ki mi pokaže čisto zemljo v ravnini, da se dobi aker v najem ceneje kot \$4.00. V kolikor je meni znano se niti za ta denar ne dobi.
3. Vsakdo, ki mi pokaže sigurno podjetje ali banko v Ameriki, ki plača več vlagateljem, ka-kor pa naša čista zemlja v ravnini.
4. Vsakdo, ki mi pokaže v Ameriki kraj, kjer ra-ste vinska trta bolje kot pa tukaj.
5. Vsakemu kupcu zemlje z gozdom v ravnini, ki se obveže isto izčistiti, plačam vožnje stroške, ne glede kje in od koga kupi zemljo.

NAŠ NAMEN JE: GOZDOVE IN MLAKE IZTREBITI IN NAREDITI TRATNIKE IN POLJA. PO SVOJI SLABI MOČI BOM PRIPOMOGL, DA SE NAPRAVI DEŽELA MEDU IN MLEKA.

Bojaki, ki imate denar, k vam se obrnem, naložite ga v naši ravnini. Zemlja vam bode izvrstno poplačala vaš ka-pital. S tem ne menim kupiti gozd in ga držati, to ne ko-risti deželi niti kupcu. Zemlja se mora takoj čistiti. Tu-kaj so polja, ki so plačala toliko najemnine za aker, za ko-likor ti jaz prodam aker v gozdu.

MARSIKDO SE BO ČUDIL, DA SE RAVNO SLO-VENCEM PONUDI TAKA PRILO

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

STAJERSKO.

Žrtve vojne. Od Sv. Vida pri Putju poročajo: S severnega bojišča nam je došla prežalostna vest, da je padel, zadet od sovražne granate, priden mladenič Fran Furek, rojen v Gornji Pristavi. Rajni je bil vpoklican 15. marca 1915, star šele 21 let, pa je moral zapustiti svet. Poslovil se je od svojih domačih zelo težko, sluteč, da jih ne vidi nikoli več. Dne 22. junija 1915 je odinil na severno bojišče. Mesea julija je bil ranjen v prsi in je sčasoma malo ozdravel. Dne 28. novembra pa je odšel zopet na bojišče, kjer se je bojeval do 6. marca. — Padel je na južnem bojišču Ferdo Majhenič, vzoren gospodar in član izobraževalnega društva pri Sv. Andražu pri Velenju. Uradno poročilo se glasi: "Globoko ranjen mi je izvršiti žalostno dolžnost. Obvestiti vas moram o junaški smrti vašega soproga. Italijanski strel iz puške je našemu vrlému tovarišu tako nesrečno predrl območje gornjih stegen, da je v kratkih minutah izkrevavel. Zvesto je izpolnil svojo dolžnost ter padel za dom in cesarja. Čast njegovemu spominu! Njegov grob je kar za postojanko njegovega voja. Njegov bližnji tovariš ga je zagrebel. Označiti kraj mi zdaj radi vojaške tajnosti ni dovoljeno." — Od Sv. Tomaža pri Ormožu poročajo: Pred več tedni je Anton Munda pisal dragim znanjem vrste: "Težko ranjen ležim že peti dan v bolnišnici. Veliko trpim, upam pa, da bo že spet bolje, če bo božja volja." Potem je umolknil, na vsa pisma nobene odgovora, ves klje zaman. Ali je pozabil na ljubljene starše, ljubee sestre in brate, ko je po prejemarju pismo za pismom ponavljal le eno željo, vsakokrat dostavljajoč: "Če je tako volja božja"? Ali se je izpolnila slutnja, ki jo je izrazil pri odhodu na bojišče, da ne bo nikdar več videl domače hiše in njih, ki ga bodo doma tako težko čakali? Prišel je naposled glas, o njem, pa ne od njega, ampak od tuje roke pisano kratko poročilo, da Tončeta ni več med živimi, da je že dne 14. febr. v 20. letu svojega življenja podlegel težki rani v bolnišnici na južnem bojišču. Rajni je bil blag, ljubezniv mladenič, zvesta opora svojih staršev. Njegova dva brata sta tudi na bojišču. — Jožef Orel je bil sin postojen kmečkih staršev v Želovcu, župnija Mozirje. Bojeval se je v Srbiji, potem je bil v Sarajevu, tam je postal deseterik in je bil ves čas v Srbiji in Črnigori. Bil je tako srečen, da ni bil ranjen, pač pa se je prehladil, potem pa je dobil dopust od 1. do 15. marca; doma pa je hitro podlegel boleznem v domači hiši. Lepo so mu strele njegova mamica in sestre, ker pa ni bilo mogoče dobiti zdravniške pomoči, je dne 18. marca preminul. — Od Sv. Petra pri Mariboru poročajo: V soboto 6. maja popoldne smo imeli prvi vojaški sprevid na Goro. V javni bolnišnici v Mariboru je namreč umrl dne 4. maja Fran Protner, kmet iz Dragučev, v 35. letu svoje dobe. Kot črnovojnik je služil v čuvajnem bataljonu v Mariboru in je zbolel na stopnišču. Operirali so ga. A vnela se mu je pri tem trebušna mrena. Tega sreč ni preneslo, podlegel je. V svoji oporoki je zahteval, da ga pokopljejo na Gori v rodbinski grob. Zaprtil je troje neprekosljenih otrok. — Iz sredine Azije je prišla domov prve dni v mesecu maju dopisnica od ujetnika Martina Fidlerja iz Jarmovca, župnija Dramlje od dne 5. decembra 1915. da je umrl Vinko Slošič, veseli in pametni mladenič. Par dni po novici je oče rajnega umrl. Pred Belgradom je padel Fran Medved. Z njim Fran Vodusek, ki je sklenil svoje življenje že v jeseni leta 1914, pa je šele letos na Velikonoč prisko poročilo.

Vojaške vesti. Iz Kapele pri Radgoni poročajo: Kolikor se je moglo doznati, je bilo vpoklicanih iz naše župnije dosedaj kakih 500 mož in mladeničev k vojakom. Od teh je ujetih do 25, mrtvih okrog 50 in nekaj že več mesecev pogrešanih. Da bi še skoraj nekakoli komec teh krvavih dni!

V ruskem ujetništvu. Iz Ruš poročajo: Poldrugo leto je preteklo, odkar je Vidčeva družina sprejela zadnjo dopisnico od sina Jazeta. Prištevati smo ga že med padle in sedaj se oglasa iz ruskega ujetništva z naslednjim dopisnicom: Dal Bog, da bi vas ta karta še vse zdrave doma našla. Naha-

jam se tu v ruski Sibiriji. Ljubi sta, mama in sestra, ne žalujte za mano, ker sem še hvala Bogu zdrav. Kako je še kaj z mojimi petimi brati, ki se nahajajo na bojišču? So še zdravi? Vas prav prišrečno pozdravlja vaš sin Jazet. — Veselje staršev, da še vseh šest sinov živi, izmed katerih sta dva v ujetništvu, drugi pa na bojišču, je izredno veliko. Dopisnica je potrebna iz Rusije v domovino celih 98 dni.

Osem sinov pri vojakih. Posestnica Cvilak na Kozjeku, občina Cersak pri St. Ilju v Slov. gor., ima osem sinov pri vojakih. Skoro vsi so na fronti. Za nekatere se ne ve, kje se sedaj nahajajo. Uboga vdova je sama z malimi otroci v svoji borni koči.

Pogrebi se že od 13. nov. 1914. Alojzij Senekovič od 47. pešpolka, 1. vojna stotnija, 2. voj. Po njem poizveduje Julijana Senekovič v Krčevini pri Mariboru.

Važno! Vojni kurat Anton Peršuh (Feld-Pater, 87. Infanterie Regiment, Feldpost Nr. 73) nanašanja, da se vprašali o pogrebnih vojakih 87. pešpolka lahko obračajo z vprašanji nanj. Kolikor bo mogoče, bo radovalno ustrelel.

Oddaja živine. Iz Maribora poročajo: Živinoprometni zavod za stajersko deželo je pričel svoje delovanje. V nekaj tednih bodo edino tisti možje, ki imajo pooblastilo od tega zavoda, smeli nakupovati živino; izginili bodo docela prekupi in tudi od vojaške oblasti nastavljeni nakupovalci. Zasnova se je deželna komisija, ki po tem prometnem zavodu mora skrbeti za nabavo živine, zlasti za vojaštvo. Deželna komisija ima v prvi vrsti namen, da nakupuje živino in varuje tudi živinorejo, kar je velike važnosti za poznejše čase. Zahteve vojaške oblasti so o-

grompe, kar je pač nmevno, ker morajo oskrbovati vsi dežle mase za milijone in milijone ljudi. Samo za vojaštvo v deželi rabimo na teden čez 600 glav; to moramo dobiti v deželi; poleg tega mora dežela dati za vojake na fronti že mesca maja nad 6000 glav živine. Pomisliti moramo, koliko rabi se civilno prebivalstvo. Deželna komisija ima zares težavno nalogo, če hoče zadostiti vsem tem potrebščinam. Radi tega ne smejo biti ljudje nezadovoljni, če bodo prodali več kakor bi sicer hoteli. Če deželna komisija ne zamore zbrati teden za teden zadostnega števila živine, bo morala vojaška oblast začeti takoj z rekviriranjem. Povsod se bode pazilo na to, da ne izgubimo plemenske živine in ohranimo naraščaj. Naša dežela je najbolj srečna, ker ima še vsaj dokaj mlade živine. — Dodatno k temu predmetu smo dobili z verodostojnega mesta še sledečo pojasnilo: Nakupovalci za graško živinsko vnovčevalnico, ki bo začela te dni delovati, so dobili naročilo, da se mora pri izplačilu od vsake nakupljene glave živine prodajalec odtegniti 25 kg. Pač pa sme prodajalec zahtevati, da se živina tehta pri prvi najbližji tehtnici. Živina se sme pred prodajo tudi poštno nakrmiti in napojiti. Nadalje določa vladna odredba, da mora živinorejec živino, katero nakupovalec zahteva za oddajo, oddati. Ako bi živinorejec ne bil zadovoljen s ceno, ki je uradno določena, mora zahtevano živino kljub temu oddati, denar pa, ako ga noče sprejeti, se mu bo pri običnem uradu založil. Prodajalec ima pravico, da potom sodnijske zahteve višjo ceno. Živina pa se mora na vsak način oddati. Po cesarski naredbi z dne 7. avg. 1915 se sme zahtevana živina, ako jo živinorejec na zahtevo nakupovalca ne bi hotel oddati, v skrajnem slučaju odvzeti s silo z žandarmerijsko pomočjo. Teleta pod 6 mesei so od te odredbe izvzeta. Ako pa ima živinorejec kako glavo živine v klavne namene na prodaj, jo lahko pomudi potom običnega urada okrajnemu glavarstvu ali pa nakupovalcu. Živinski potni listi se morajo ravno tako izpolniti kakor dosedaj ter mora na njih nastanko biti zaznamovana prodajna cena. Če je treba, se mora tudi pravočasno dobiti klavno dovoljenje, za kar bo skrbel nakupovalec. Nakupovanje vsake vrste živine od hiše do hiše je odsej prepovedano. Za nekaj časa (do preklica) smejo mesarji za lastne potrebe nakupovati živino, a izkazati se morajo povsod z obrtnim listom. Vojaški nakupovalci pa odsej živine ne smejo več nakupovati, ker dobi vojaška uprava potrebno živino od živinske vnovčevalnice. Nakupovati torej smejo živino odsej samo nakupovalci žvinioprometnega zavoda, ki imajo tozadnje izkaznice. Če se kdo

brani oddati živino, sme nakupovalec brzojavno pri okrajnem glavarstvu zahtevati pomoč. Ugovora zoper to odredbo nižjupani morajo izvrševati navodila okrajnega glavarstva ter pomagati pri oddaji živine. Živina se sme odsej svobodno nakupovati in prodajati edino na živinskih sejnih. V slučaju potrebe sme plemensko in vovno živino kupiti tudi sosed od sosed. — To so glavne točke te odredbe, ki je silno stroga in ostrina in bo marsikatero občutno zadela. Vsak odpor proti rekviziciji živine bi bil popolnoma brezuspešen. Kmetovalce opozarjajo, da ostanejo pri rekviziciji živine mirni, da ne zabavljajo na razne oblasti in da se ne zoperstavljajo, ker s tem bi si nakopali le občutne kazni in še tako bolj škodovali same sebe.

Smrtina kosa. Iz Sv. Križa na Murskem polju poročajo: Na Veliki tork 18. aprila je umrla v Stari Novivasi od vseh spoštovanih mladenka Antonija Norčič. Bolehala je za neozdravljivo boleznijo. A ni še dovolj ena mlada žrtva, zahteva se jih še več. Dne 5. maja je izdihnil v naši vasi tudi 17letni mladenič Jožef Cantala. Dolgotrajna bolezen ga je letos priklenila na bolniško posteljo, iz katere se je hitro preselil na mrtvačnico.

Umrla je 9. maja v zavodu šolskih sester v Mariboru sestra Klara, rojena Antonija Pušnik, doma od Sv. Križa pri Slatini.

Umrla je učenka 6. razreda Mičika Lukačič iz znane vrle Lukačičeve hiše v Središču.

Nevarno obdelje so ltni prosti in prelat Karol Hribovšek v Mariboru. Letila se ga je pljučnica. Dne 9. maja je bil spreviden.

Pristanišča in železnice v Rusiji.

Izmed vseh zaveznških držav ima Rusija največje težkoče kar se tiče uvoza in izvoza.

Zaprte Dardanele, nevtralnost Skandinavije, razmere v Baltičkem morju so zaprele vsa pota, katerih se je Rusija prej posluževala pri svoji trgovini s tujimi deželami.

Ruska vlada je bila primorana poiskati drugih manj povoljnih zvez, s pomočjo katerih ji je zdaj mogoče dobiti potrebno blago in municijo. Poiskala si je druga pota, ki so postala zdaj popolnoma uporabna.

Ruska vlada je najela vse najboljše inženirje in izvedence te stroke, ki so z vsa hitričo delali, da so vsaj deloma spopolnili velikansko pomanjkanje prometnih zvez.

Znano je, da ruska industrija ni toliko razvita, da bi si mogla ruska vlada doma nabaviti velikanske množine orožja in streljiva, ki ga potrebujejo v tej vojni. Dalje, ko so Nemci osvojili Poljsko, so Rusi izgubili veliko industrijsko mesto Varšavo in druga mesta, kjer je bila industrija tudi v veliki meri razvita.

Res je, da tovarne v Petrogradu in drugih večjih ruskih mestih, kot n. pr. v Moskvi, obratujejo s polno paro, toda te tovarne ne morejo napraviti komaj kakih deset odstotkov vseh potrebščin, ki jih zahteva vojska; zato se je morala Rusija obrniti za vojne potrebščine na Združene države, Anglijo in Japonsko.

Blago, ki pride v Rusijo iz teh dežel, pride v notranjost dežele po sledečih železnih zvezah:

1. — Prekosijska železnica.
2. — Arhangelska proga.
3. — Marvik-Tornea proga.
4. — Nova Petrograd-Japonska železnica.

Prekosijska železnica je eno največjih tehničnih del na svetu. To je nekaj spomin podjetnosti in zmožnost ruskih inženirjev. To dvoprostno železnico so pričeli delati pred par leti. Ko se je vojna pričela, so delavske moči pri gradnji te železnice podvojili in ravno še o pravem času so jo dogotovali, kajti ravno takrat je pričela prihajati iz Japonske in Združenih držav blago, katerega je vojska že tako silno potrebovala.

Ako bi ne bila ta železnica dogotovljena, bi lahko nastala v Rusiji največja kriza.

Prekosijska zveza je dolga 6677 milj, ki vodi iz Vladivostoka v notranjost države.

Ni je bilo menda luke na svetu, v kateri bi se ti velikanski importi za vojaštvo toliko poznali kot ravno v Vladivostoku. Pred luko so morale ladje pč več tednov stati, ker niso imeli dovolj dvigalnic, s pomočjo katerih bi

izkladali blago na suho. Malone vse delo so morali napraviti z rokami; seveda pozneje so dobili tudi dvigalnice.

Na tisoče delavcev je bilo nočindan na delu, da so razširjali pristanišče in postavljali moderne naprave. Sčasoma so toliko naredili, da je lahko v luki stalo kakih štirideset tovornih ladij.

V prvih štirih mesecih l. 1915 so izložili v Vladivostoku enatrideset milijonov ton blaga; leto poprej so v istem času izložili nekaj nad dva milijona ton. Toliko so izboljšali to pristanišče.

Sredi tega meseca, najbrže 14. junija bo vlada odprla novo progo, ki bo v zvezi s prekosijsko črto. S to železnico bodo vozili blago, ki bo došlo v pristanišče Nikolajevsk, ki leži ob izlivu reke Amur, nekako 850 milj severno od Vladivostoka. Blago bodo naprej transportirali po reki Amur do mesta Stretjinsk, do kamor sega nova postranska proga prekosijske železnice, od tam potem pa z železnico naprej.

Pristanišče Nikolajevsk je sicer že preje eksistiralo, toda za dovažanje blaga za notranjo Rusijo ni bilo prikladno dozidaj, ko bo nova železniška zveza.

Prekosijska železnica se je pokazala, da je za Rusijo neprecenljive vrednosti, vkljub temu, da je zelo dolga. Blago, ki ga pošljejo iz Združenih držav, rabi, da pride na vzhodno fronto, navadno tri, večjih še več mesecev.

Odkrivanja vojne so mislili Rusi dobivati blago iz Amerike preko Švedske, namreč iz Stockholma preko zaliva Bothnia v Raumo na Finskem in potem dalje v Rusijo. Toda s to črto so kmalu prenehali, ko je par ruskih parnikov zletelo v zrak, ko so zadeli na nemške podmorske mine.

Veliko rusko pristanišče je postal tudi Arhangel, ki je bilo do pričetka vojne malo, skoro nepoznano mesto. Zdaj se pa lahko z uvozom v to pristanišče primerja z Vladivostokom in še s kakim drugim. Prej je bil glavni eksport iz te luke les, ribe in kužohovina, uvažali so pa le malenkosti za lokalne potrebe.

Arhangel leži nekako trideset milj od izliva Dvine. Pristanišče so odkar je vojna zelo razširili in naredili moderne naprave za izkladanje.

Ako bi bil Arhangel celo leto prosto pristanišče, bi bilo eno prvih pristanišč na svetu. Toda, to je škoda, da prične pristanišče v oktobru zamrzovati in ostane tak dokler ne odneha mraz. Ruska vlada je pričela že misliti na to, da bi na umeten način preprečila zamrzovanje. Poskusi v letošnji zimi so se že precej posrečili in upajo, da bodo prihodnjo zimo dosegli popoln uspeh.

Zdaj teče od Arhangela železnica v Vologdo, in sicer je samo ena proga; nedavno so pa pričeli graditi še eno drugo progo.

Vlada je celo izdelala načrte še za več prog iz tega pristanišča, ki bodo vodile na druge strani ruskega carstva, katere bodo pa izvedli šele po vojni.

Mr. Henry D. Baker, dosedajni ameriški trgovski atašej v Petrogradu, je svoječasno poročal, da so odkrili v bližini Arhangela velike mineralne zaklade, vsled česar je tudi mesto zelo naraslo in ljudje so se pričeli naseljevati ob progi, ki vodi iz Arhangela v Vologdo.

Zelovažno rusko pristanišče je tudi Novo Aleksandrovska na polotoku Kola, Laponsko, ki je celo leto prosto; to se pravi, da ne zamrzne.

Človek bi mislil, da v tem delu sveta, oziroma morja ne more biti kako važna pristanišče, toda vendar se ga smatra za ne veliko manj važnega kot Vladivostok.

Novo Aleksandrovska se nahaja skoro na najskrajnejši severni zemeljski točki, toda ravno tam ne zamrzne, ker teče mimo gorak tok.

Ruska vlada je že pred vojno, nekoliko mislila na veliko važnost te luke; ko se je pričela vojna, ji je pa posvetila resno delo ter pričela zidati železnico od pristanišča do Petrograda. Gradnja železnice se je vršila pod vodstvom ameriških inženirjev; vlada je zato dobila za to delo Amerikance, ker so znani, da vsako tak ostvar zelo hitro naredi; — nič zato če prav bolj površno. Železnica zdaj že teče.

Pristanišče N. Aleksandrovska ima zelo veliko bodočnost. Zdaj je pa neprecenljive vrednosti za rusko vojskovanje.

To pristanišče ima zato veliko bodočnost, še večjo kot Vladivo-

stok ali Arhangel, ker se nahaja za več sto milj bližje Atlantika kot ona dva.

Hud mraz v Rusiji.

Petrograd, Rusija, 2. junija. — Po celi Rusiji vlada neznosen mraz. Cestne železnice so v večjih mestih prenehale voziti, ker jih ovira visok sneg.

Irci izpuščeni.

London, Anglija, 2. junija. — Angleške oblasti so izpustile iz ječ 800 Ircov, ki so jih aretirali zadnji mesec, ko je bila v Irski revoliucija.

NAZNANILO IN PRIPOROČILO.

Centenim rojakom v Clevelandu, Ohio in okolici naznanjamo, da jih bo obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. FRANK MEH,

kateri je pooblaščen pobirati naročnino na naš list, knjige in druge v našo strogo spadajoče posle ter izdajati pravovredne potrdila vsled česar ga rojakom najtopleje priporočamo.

Upravništvo "Glas Naroda".

PRVA HRVAŠKO-SLOVENSKA TOVARNA TAMBURIC V AMERIKI

Cleveland, Ohio.

priporoča se vsem Sloveskim tamburčkim zborom, kakor tudi posameznikom, ki ljubijo tambure. V tej tovarni se izdelujejo tambure po najnovejšem sistemu in najpopolnejših umetniških načrtih.

Okrašene so s biseri in vsakovrstnimi rožami. Velika zaloga vsakovrstnih godal in najboljših gramofonov ter finih slovenskih plošč 1 t. d.

Veliki ilustrirani cenik s slikami pošljem vsakemu zaštom.

Ivan Benčić
4054 St. Clair Ave.

Zdravje
moč
in
krepost.

ZASTONJ

Zdravniška knjižica
Kažipot k zdravju.

Ta knjižica pove enostavno, kako se nekatere bolezni, kakor je sifilis ali zastrupljanje krvi, mozolji, kožne bolezni, stare rane, kapavica, živčna slabost, moška onemoglost, semeno tok, mehurne in ledvične težkoče, nalezljive in druge moške ter ženske bolezni na spolno-urinarne organe, vspešno zdravijo privatno doma in z majhnimi stroški.

Pove tudi o našem uspešnem zdravljenju drugih bolezni, kakor so nerednosti želodca in jeter, žolčnica, zapeka, zlata žila, revmatizem, katar, naduha in slične težkoče.

ALI TRPITE

na katerem izmed sledečih simptomov: bolečine v križu, bolečine v zgibih, glavobol, izguba apetita, kislost v želodcu, povračanje hrane, bljuvanje, žolčno riganje, nečist jezik, srčasta sapa, izguba spanja, slabe sanje, slabost in nagla razburjenost, nemožnost in razdraženost, onemoglost ob jutrih, črni kolobarji pod očmi, srumežljivost in izogibanje družbe, nemarnost, bojazn in srčna tuga! — Ti simptomi so znamenje, da vaš telesni sistem ni v redu in da potrebujete zdravniških nasvetov in pomoči.

Naša brezplačna knjižica vam pove dejstva glede teh simptomov in teškoč; pove vam tudi o našem zdravljenju, ki pomaga moškemu do zdravja, moči in veselosti, da so zopet močnejši. Zaloga znanosti je v vsebuje nasvete in podatke, kateri bi morali znati vsak moški in vsaka ženska, posebno pa tisti, ki se nameravajo ženiti. Iz nje lahko spoznate vzroke svojega trpljenja in kako bi se vaše teškoče obvladale. Citajte to knjižico, kažipot k zdravju, in okoristite se z njo.

Pošljite ta kupon še danes.

DR. J. RUSSELL PRICE CO., 31000 Madison & Clinton Sts., Chicago, Ill.
Centenim doktorji: — Pošljite mi takoj vašo zdravniško knjižico popolnoma zastonj in poštino prosto.

Ime
Stev. in ulica ali Box No.
Mesto Država

F. AD. RICHTER & CO.
74-80 Washington St.
New York, N. Y.

Za vsebino oglasov ni odgovorno ne upravništvo ne uredništvo.

NAZNANILO.
Centenim rojakom Slovesnem in bratom Hrvatom v SHEBOYGANU, WIS., in okolici naznanjam, da sem kupil
KROJAČNICO
na št. 1220 — 8. cesta,
kjer bom izdeloval moške in ženske obleke po zmernih cenah. Za delo bom vsakemu jamčil, zato se priporočam za obilo naročil.
S pozdravom
JOSEPH ZBAČNIK,
1220 N. S. St., Sheboygan, Wis.
(3.6—6)

POZOR ROJAKI!

Najuspešnejše mazilo za ženske lasne, kakor tudi za moške brke in brado. Od tega mazila zrastejo v dveh tednih krasni gosti in dolgi lasje kakor tudi moške krasni brki in brada in nobeno odpadati ne ovisi. Revmatizem, kosti ali trganje v rokah, nogah in v križu, v osemih dneh popolnoma ozdravijo, rane, opekline, hude, ture, kraste in grinta, potne noge, kurje oči, ozeblino v par dneh popolnoma odpravimo. Kedor bi nje državila bres nepobit rabi mi jamčim za \$5.00. Pišite takoj pa cenik, knjižico in žepni Kalendar in pošljite 4 cente v markah za poštino.

JACOB WAHČIČ,

1092 E. 64. St., Cleveland, O.

Pozor!

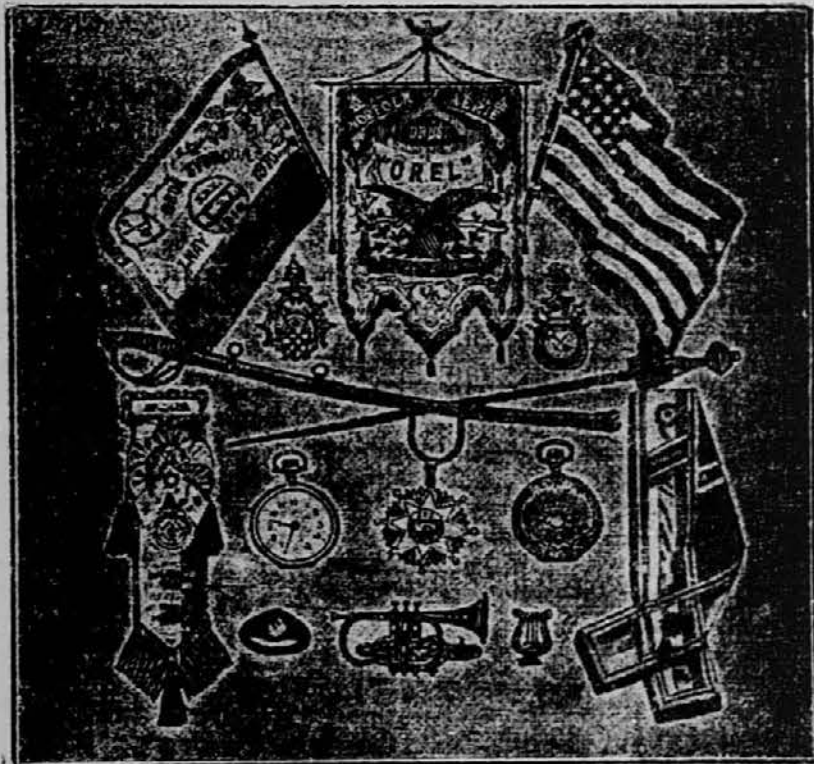
V zalogi imamo iz starega kraja importirane

SRPE.

Cena 60 centov s poštino.

FRANK SAKSER,

82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Kadar je kako društvo namenjeno kupiti bandere, nastave, regalje, robove instrumente, kape itd., ali pa kadar potrebujete uro, verižico, privrsko, prstane itd., ne kupite prej nikjer, da tudi mene za cene vprašate. Upravljanje vas stane le 2c. pa si bode prihranili dolarje.
Če kake, več vrst pošljem brezplačno. Pišite ponj.
IVAN PAJK & CO., Conemaugh, Pa. Box 528.

EVOEN SUR:

VEČNI ŽID.

(Priredil J. T.)

12

(Nadaljevanje).

— Gospod — je rekel Rodin. — Tukaj je pismo gospoda intendanta princezinje Saint Dizier. — Iz pisma boste razvideli, da sem jaz pooblaščen prineseti nekaj listin, ki se zdaj nahajajo v takozvani zeleni sobi, v Pariz.

Dupont je prebral pismo in nato pogledal Rodina od vrha do tal. — Žal mi je, gospod Rodin — je rekel po daljšem molku — da smo po smrti gospoda grofa poslali ključce v Pariz in da.... — Ključce sem jaz prinesel seboj — mu je odvrnil Rodin. — Prosim, tukaj so.

— To je pa že nekaj drugega. — Kako se pa kaj godi naši gospe princezinji?

— Ona živi kot v malih nebesih. — Kaj pa gospodična Adriena? — Ah, prosim, oprostite! — je odvrnil Rodin in zastokal. — Kaj pa je? — Kaj je? — Strašno ste me prestrašili. — Pa se ji vsaj ni zgodila kaka nesreča? — je rekel Dupont. — Ona je preveč lepa in preveč duhovita. — Boljše bi bilo za njo, če bi imela malo manj teh lastnosti.

Po teh besedah so vsi utihnili. — Glede zelene sobe — je rekel slednjič Rodin — smo torej na čistem. — Pa še neko drugo naročilo imam, gospod oskrbnik. — Gotovo se spominjate, da izvršuje gospod marki Aigrigny, ki je bil svoječasi dragonski polkovnik, zdaj duhovski poklic.

— Še nikdar nisem slišal tega — je odvrnil oskrbnik. — Seveda, kako bi mi tukaj vedeli, kaj se dogaja v svetu.

— Da, gospod marki, je zdaj član duhovskega reda, meni je pa dana čast, da sem njegov privatni tajnik. — Gospod marki se je nekoč dvobojeval z nekim navdušenim Bonapartistom, nekim generalom Simonom. Tedaj je bil izstopil iz vojaške službe.

— Tako? — Tako? — se je čudil Dupont.

— Da. — Zlat je že več kot četrta leta po pravih v Italiji. — Tja je tudi dobil poročilo, da mu je umrla mati. — Mati je bila jeni na posestvu Saint Dizier.

— Moj Bog, gotovo je gospod marki zelo žalosten?

— Seveda je žalosten, toda zdaj poslušajte. — Gotovo vam je znano, da je grad, katerega oskrbuje, prodan.

— Ne, tudi o tem nisem še ničesar slišal.

— No, pa zdaj poslušajte. — Kupila ga je gospa Sainte Colombe iz Pariza, ki je imela svoj čas modno trgovino.

— Tako? — Moja žena je pa rekla, da je to zelo ugledna gospa. — Saj ne rečem, da ni ugledna. — Zdaj prav pošteno živi, hodi v cerkev in daje miloščino. — Da jo bomo pa obdržali na tej poti, potrebujemo vaše pomoči, gospod Dupont.

— Moje? — Moje pomoči? — je zajecal oskrbnik.

— Seveda. — Ko bo prišla v grad, moramo poskrbeti, da ne bo imela razen župnika v Roiville, nobenega drugega duhovnika za svojega svetovaleca. — Gospod marki, ki je pa seveda zdaj gospod abe Aigrigny se za tega župnika prav zelo zanima.

— Gospod Rodin, v tej okolici ga vsi smatrajo za jezuita.

— Nikar ne verujte takim bajkam. — Dandanes ni več jezuitov.

— To so jakobinske zgodbe, moj dragi. — Ako boste delali natančno po mojih navodilih, bom že poskrbel, da boste še nadalje oskrbnik in da boste dobivali malo boljše plačo.

Dupont se je popraskal za ušesi in ni vedel, kaj bi odgovoril. — Tedaj je stopila v sobo njegova žena, ki se je bila po Rodinovem prihodju odstranila.

Možu je povedala, da je gotovo kaka ladja v nevarnosti, ker že dajejo signale za pomoč.

— S terase se vidi jadrnico in majhen parnik. — Jadrnica ima že vse tri jambore zlomljene. — S parnika streljajo.

— Ali ni nobene pomoči? — je vprašal Rodin.

— Ako jih vrže morje ob pečine, jim ne more nikdo pomagati.

— Strašno, strašno! —

— Nekaj moramo pa le storiti — se je oglasila žena.

— Čakaj, bom šel po ljudi, mogoče se bo dalo kaj opraviti. — Napravi ogenj in segrej sveže perilo. — Tudi na pijačo ne pozabi. — Veliko upanja sicer nimam, toda morda bo Bog vseeno komu posebnost milostljiv in naklonjen. — Ali greste z menoj, gospod Rodin?

— Zelo rad bi šel gospod Dupont, pa se mi zdi, da sem že nekoliko prestar. — Velikih naporov ne prenesem več. — Si bom pa rajši med tem časom ogledal zeleno sobo. — Vaša žena bo gotovo tako prijazna, da me bo peljala tja.

— Le napravi uslugo gospodu — je odvrnil Dupont. — Predno grem, me moraš pa še poljubiti. — Pravijo, da prinese to veliko srečo.

Ko je divjala zunaj najhujša nevihta, je pokazala Dupontova Rodinu zeleno sobo. — Zatem se je vrnila v kuhinjo in pričela moliti, da bi se vse srečno izteklo.

Drugo poglavje.

BRODOLOMCI.

Na visokem morju se vrti jadrnica, ki je izgubila že vsa svoja jadra in jambore. — Z vzhoda prihaja parnik, ki si na vse načine prizadeva in brani, da bi ga vihar ne zagnal proti obali. — Toda vse prizadevanje, vsi napori nič ne pomagajo. Silen val prinese parnik in ga trešči ob skalovito obrežje, da se razbije na kosce.

Jadrnica, ki še vedno ustraja, se imenuje "Orel" in prihaja z Azorskih otokov.

Večinoma vsi ljudje so na krovu. — Nekateri pričakujejo smrti v molitvi, nekateri pa v kletvi.

Pri ograji stoji dvajsetletni mladenič črnih las in zagorelega obraza. — Niti ne gane se, pač pa neprestano opazuje potnike. — Preden pade ženska z otrokom v naročju in ga prosi, da naj jo reši. — Mladenec prime otroka, potem pa žalostno odkima z glavo, češ, da ni rešitve.

Nedaleč vstran tolaži nesrečnež mož, ki ni star več kot petindvajset let in je zavil v črno haljo. — Njegov obraz je podoben obrazu angelja. — Glavo mu kitijo svetli lasje in mu padajo na ramena.

Za njim stoji mestie, oblečen sam v srajco in platnene hlače. — Teča mestie smo že videli v Indiji. On je član morilec, on je umoril Malaha, kateri je bil izdal zarotnike vojaštvu.

Sredi krova stoji visok stavek plešaste glave in dolge vse brade. K njemu se stiskata dve mladi deklici, ki imata pri sebi velikega psa.

Morje postaja vedno bolj viharo, valovi vedno večji. — Jadrnica se začne z bliskovito naglico bližati skalovitemu obrežju, potniki prestrženo zakriče in se pripravljajo na smrt....

Dupont se je vrnil ves premočen domov.

— Ali si vendar prišel mož? — je vzkliknila žena in ga objela.

— Da, toda malo je manjkalo, pa bi ne bilo.

— Ali je bilo vse prizadevanje zastonj?

— Skoraj bi rekel, tri smo pa vendarle le rešili. — Samo tri? — Morda se je še kdo rešil, toda jaz ne vem. — Strašno vreme je zunaj. — Kdo so pa oni trije? — je vprašal Rodin, ki je med tem stopil v sobo. — Pogledajte, ravno zdaj prihajajo z mojimi ljudmi. — Zdi se mi, da so tudi ženske poleg — se je oglasil Rodin. — Dvoje deklet je, ki nista stari preko petnajst let. — Le pripravi obleko, žena.

Rodin se je čisto približal oknu. — Deklici sta oblečeni v žalno obleko. — Pripovedovali so mi, da sta siroti in da je starec, ki ju je spremljal, utonil.

— Revica — je rekla žena in se zamislila. — Rodin se je nagubal obraz. — Po dolgotrajnem premišljevanju je prišel do zaključka, da sta deklici, ki potujeta v spremstvu starega vojaka hčerki generala Simona.

Samo to se mu je čudno zdelo, kako sta dospeli na ladjo. — Saj so bili vendar vsi skupaj zaprti v Lipskem. — Gotovo se boš čudila — je rekel Dupont ženi — ko boš videla moža, kateri je rešil deklici. — Mislili, da je velik in močan? — Ne, ne, motiš se. — Rečem ti, da ima angeljski obraz. — Na sebi ni imel drugega kot srajco in hlače. — Tako se mi je smilil, da sem mu posodil svoj plašč.

— Toraj ni mornar? — (Dalje prihodnjic).

dobite "GLAS NARODA" skoli štiri mesece dnevno, izvzemši nedeljo in postavnih praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobite tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donša dnevno poročila z bojišča in razne ali-ke. Sedaj ga sleherni dan razpošiljamo

13,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vre osobje lista je organizirano in spada v strokovne unije.

MODERNO UREJENA TISKARNA GLAS NARODA

VSakovrstne TISKOVINE IZVEŠUJE PO NIZKIH CENAH,

DELO OKUSNO.

IZVEŠUJE PREVODE V DRUGE JEZIKE.

UNJSKO ORGANIZIRANA

POSEBNOST SO:

DRUŠTVENA PRAVILA, OKROŽNICE — PAMFLETE, CENIKI I. T. D.

VSA NAROČILA POŠILJATE NA:

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Kaj pravijo pisatelji, nčenjaki in državniki o knjigi Berta pl. Suttner.

"Doli z orožjem!"

Lev Nikolajevič Tolstoj je pisal: Knjigo sem z velikim užiti- kom prebral in v njej našel veliko koristnega. Ta knjiga zelo vpliva na človeka in obsega nebroj lepih misli.

Friderik pl. Bodendett: Odkar je umrla madame Stael ni bilo na svetu tako slavne pisateljice kot je Suttnerjeva.

Prof. dr. A. Dodel: "Doli z orožjem" je pravo ogledalo sedanje- ga časa. Ko človek prečita to knjigo, mora nehoti pomisliti, da se bližajo človeštvu boljše časi. Kratkotako: zelo dobra knjiga.

Dr. Lud. Jakobovskij: To knjigo bi človek najraje poljubil. V dno srca me je pretreslo, ko sem jo bral.

Stajerski pisatelj Peter Rosegger piše: Sedaj sem v nekem gozdu pri Grieglach in sem bral knjigo z naslovom "Doli z orož- jem!" Prebral sem jo dva dneva neprenehoma in sedaj lahko rečem, da sta ta dva dneva nekaj posebnega v mojem življenju. Ko sem jo prebral, sem začel, da bi se prestavilo knjigo v vse kulturne jezike, da bi jo imela vsaka knjigarna, da bi jo tudi v šolah ne smelo manjkati. Na svetu so družbe, ki razširjajo Sveto Pismo. Ali bi se ne moglo ustanoviti družbo, ki bi razširjala to knjigo?

Henrik Hart: — To je najbolj očarljiva knjiga, kar sem jih kdaj bral —

C. Neumann Hofer: — To je najboljša knjiga, kar so jih spisali ljudje, ki se borijo za svetovni mir.

Hans Land (na shodu, katerega je imel leta 1890 v Berlinu): Ne bom stavil knjige, samo imenoval jo bom. Vsakemu jo bom posodil. Naj bi tudi ta knjiga našla svoje apostolje, ki bi šli žno križemsvet in učili vse narode.

Financi minister Dunajewski je rekel v nekem svojem govo- ru v poslanski zbornici: Saj je bila pred kratkim v posebni knjigi opisana na pretresljiv način vojna. Knjige ni napisal noben vojaški strokovnjak, noben državnik, pač pa priprosta ženska Berta pl. Suttnerjeva. Prosim vas, posvetite par ur temu delu. Mislim, da se ne bo nikdo več navedel za vojno, če bo prebral to knjigo.

CENA 50 CENTOV.

Naročite jo pri:

Slovenic Publishing Co.,

82 Cortlandt Street, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA" JE EDINI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDRUŽENIH DRŽAVAH — NAROČITE SE NAJN!

NAZNANILO.

Cenjenim naročnikom v Penns. in v West Virginiji naznanjamo, da jih bo v kratkem obiskal naš zastopnik

Mr. ZVONKO JAKŠIĆ,

ki je pooblaščen pobirati naroč- nino in izdajati tozadevna po- trdila.

Upravišтво "Glas Naroda"

Brezplačen nasvet in pouk priseljencem.

"THE BUREAU OF INDUS- TRIES AND IMMIGRATION"

za državo New York varuje pri- seljenca ter jim pomaga, če so bili osleparjeni, oropani ali če so s nji- mi slabo ravnali.

Brezplačna navodila in pouk v naturalizacijskih zadevah — kako postati državljani Združenih dr- žav, kje se oglašiti za državljan- ske listine.

Sorodniki naj bi čakali novo- došle priseljence na Ellis Island ali pri Barge Office.

Oglasite se ali pišite: STATE DEPARTEMENT OF LABOR,

BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION,

Newyorški urad: 230, 5th Ave., Room 2012.

Odprto vsak dan od devetih do- polodne do petih popoldne in ob sredah od osme do devete ure zvečer.

Urad v Buffalo: 704, D. S. Mor- gan Building. Odprto vsak dan od devetih dopoldne do petih po- loldne in ob sredah od sedme do devete ure zvečer.

HARMONIKE

bodil kakršnekoli vrste izdelujem in popravilam po najnižjih cenah, a de- lo trpežno in zanesljivo. V popravu zanesljivo vsakdo pošlje, ker sem že nad 18 let tukaj v tem poslu in sedaj v svojem lastnem domu. V popravu vzamem kranjske kakor vse druge harmonike ter računam po delu ka- koršno kdo zahteva brez nadaljnih vprašanj.

JOHN WENZEL, 1017 East 62nd St., Cleveland, Ohio.

NAZNANILO.

Rojakom v Lorain, Ohio in okoli- ci naznanjamo, da jih bo obiskal naš zastopnik

JEDN KUMBE,

ki je pooblaščen pobirati naroč- nino za list Glas Naroda.

S spoštovanjem

Upravišтво Glas Naroda.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij- skih posestev vseh yekesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

na 20tih straneh in vsaka stran je 10½ pri 13½ palca velika.

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število pre- bivalcev, držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezna države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v znakmah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo zaželeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

EDINI SLOVENSKI JAVNI NOTAR

(Notary Public)

v GREATER-NEW YORKU

ANTON BURGAR

82 CORTLANDT STREET, NEW YORK, N. Y.

IZDELUJE IN PRESKRBUJE

vsakovrstna pooblastila, vojaške prošnje in daje potrebne navete v vseh vojaških zadevah. Rojakom, ki žele dobiti ameriški državljanski papir, daje potrebne informacije glede datuma izkreenja ali imena parnika. Obrnite se zaupno na njega, kjer boste točno in solidno po- streženi.

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.

V zalogi imamo tudi

Stensko mapo cele Evrope \$1.50.

Veliko stensko mapo, na eni strani Zjedi- njene države in na drugi pa celi svet, cena \$1.50.

Zemljevid Primorske, Kranjske in Dalma- cij z mejo Avstro-Ograke s Italijo. Cena je 15 centov.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Italije, Rusije, Nemčije, Fran- cije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 CORTLANDT STREET,

NEW YORK, N. Y.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se preprčal, da dospejo denarne pošiljatve tudi sedit zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potre- bujejo pošiljatve v sedanjem času 20 do 24 dni!

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom iz znancom v staro domovino!

100 K velja sedaj \$14.50 s poštnino vred!

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.